

A Bátrakért

Ossian

Néhanap velük álmodok,
Hangjukat hallom, szólnak: "Itt vagyok."
Hómezők, a sár alatt,
Völgyekben, dombokon nyugszanak.
Testüket, vérüket, könnyeiket,
őrzi föld, végtelen tengerek.
Izzik fenn a láthatár,
A tiszta szél, lelkükért sóhajt már.

Refrén:

Kelet felől, hegyek felett,
Bíborszínű, szép szörnyeteg,
Felkel a Nap, aranyat ad,
Széppé teszi álmaikat.

Néhanap velük álmodok,
Lelkükkel szállnak sasok és angyalok.
Elhamvadt a Tűzvihar.
Csend van már, semmi zaj nem zavar.

Refrén:

Kelet felől...

Mondhatod: a semmiért,
én azt mondom: a Holnapért.
Mondhatod: száz rossz ügyért,
én azt mondom: a Bátrakért... szól a dal.

Virágból vér fakadt,
A Sors-vonal megszakadt.
Megvítették a harcot, álmodják az álmot.
A semmiben csendesen,
Pihennek jeltelen.
Lenn a földben, benn, legmélyen a szívemben.